

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 112**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

486 Fredag,

Männaste!

Mycket tack för brevet, som kom just nu. Jag tror att jag är glad att du är inne i Göteborg afven om det bara är för en vecka hos tandläkaren, denna sommar har varit bra minnslycka. Du har varit sjuk hela tiden tycks det och då har du naturligtvis ej kunnat styra dina nervor. Det är ingenting att hoppas på för en du kommer i riktiga rum igen och får sova. Så blir det nog bra med den mamma också, jag vet ej mycket hvad jag skall tro om det du säger att du är slakt och att hon vill bli af med dig. Det mesta är väl afverdrift. Men jag tycker jag att du borde flytta till dig själv för att få arbeta, du har ju väl gjort nog.

Det gick mycket bra med Anna Oden. Det var verkligen ej jag, som behöfde dra upp henne, utan hon, som drog upp mig. Klara kom från treffligt folk och var full af lif. Jag är mycket glad att jag tog mot till mig och lyöd henne hit, ty hon tyckte nog om att komma. Naturligtvis tröttrade hon mig, då hon pratat en hel dag i sträck, så jag satt och undrade om du var lika trött så du har mig hos dig hela dagarna. Jag kan inte trösta mig med att jag är treffligare, men jag låter dig både sova middag och låsa tidningar. Men det gick mycket bra, jag tyckte om henne, och hon var imponerad. Det var bra att vi kunde se hur lätt det går att ha främsande.

Det är ju en mycket lustig litterär fejd, som brutit ut. Huru af det som får smörj Ellen eller Wirsén eller Löwertin så tycker jag det är ganska lustigt, jag har ändå uttryckt rättningar med hvar och en af dem. Jag antar att Ellens adress är Valhallavägen 49 som vanligt. Ni brukar ju låta returnera våra bref, så gör väl också hon det. Anna tror ju ej folk, att hon kan finnas af bref, då man är i utlandet. Det är en utmärkt metod för att slippa skrifa. Känner du något för henne, så skriv, det är mycket sant att det är ett bra tillfälle nu, men jag kan inte. Jag tycker att hon är lika dälrig som skribent och monalist, hon försöker språket lika som hon försöker människor. Hon är den nästa slafnatur jag vet, ligger på knä för allt, som gjort sig ett namn med samma utmärkande beundran, att låsa henne är

som att gå i kyrkan och höra på en dum pred. Egentligen
kon hon tacka sin Gud att jag ej har till de stridslinor, jag tror att
jag afskyer henne nog för att kunna skriva en broschyr, som skulle bita
på helt annat sätt än Pinnens. - Jag tänker för resten ofta att min Ra-
nakter fick någon sorts skada i barndomen därför att jag märkte
underkastat mig nå mycket, som var tråkigt. Jag var väl kärligare
för det än andra, men det var sådana förfärliga gudstjänster såda-
na förfärliga grannar och nu sedan jag får råda mig själv är
jag alldeles otydlig, då jag vänder på något, som tråkigt ut mig.
Jag tyckte bättre om Elles senaste broschyr än mycket annat, ty den var
rolig, men i tanketillslagen är jag okunnig som ett barn. Att min
människa i allmänhet alls ej lista af att ha tråkigt är ju ett faktum,
och därför förstår jag nog att han har många anhängare. Men ej
mig, han verkar väl värmt på mig som en läsarepredikan. - De-
verken är rolig han, det är hans skarpa sidor och jag njöt igen, då
han ej kunde hålla mig. Det var en så äkta Brightaunt. Först
erkänner han, att Winstons svar rätt i en hel del saker, och kallar
han åt honom för att han ej varit rolig nog, jag tror han var
riktigt ledsen, han som jag hade väntat mig en fest af Rivskat
och slakthet och så glömmen han alldeles af broschyren och bara
grälar på C. D. W. personligen, så sätter han sig ned och säger,
nu har jag varit rideländig så skall man känna för sin
vännen - Och märker du det raseri kvarnset han och Kleidestam
försvaras för att ha tagit intryck af Ellen. Nej inte hålla de stort på
henne som författarinnor. Och han försvarar ingen af hennes
ansikter, ingen, jag tycker mest att han borde lämnat försvaret till
någon, som delar den.

Jag väntade mig att få din novell färdig igen. Han alls ej stanna
hemma ett par dagar och skriva den, snett resa ut till festen. Det
är verkligen synd att slösa bort sin tid. Jag längtar efter Skolde-
bränd jag också. Vi behöfva naturligtvis starkt eggande organ-
sättningsar både två och vi kunna ej lista att gå och göra utet. Men
kan ju ej begära att ditt namn skall ha någon verkan om det
det är väl därför det ej gör att ha hos henne -

Min vän
Du min vän

Din Selma